

Sygn. akt I CNP 61/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie skargi C.K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 18 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACa .../12, wydanego w sprawie
z powództwa C. K.
przeciwko E.K.
o rozwód,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 czerwca 2016 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 424⁴ k.p.c., podstawą skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie może być kwestionowanie ustaleń faktycznych oraz oceny dowodów. Tak jednak w tej sprawie jest, chociaż skarżący w skardze wyraźnie temu zaprzecza. W skardze jako jej podstawy wskazano naruszenie art. 57 § 1 k.r.o. oraz art. 278 k.p.c. Skarżący kwestionuje uznanie go w wyroku rozwodowym za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i w konsekwencji nałożenie na niego obowiązku alimentacyjnego na rzecz byłej żony. Uważa, że takie rozstrzygnięcie nie może zapaść, gdy obie strony są winne rozkładowi pożycia, a bez znaczenia jest to, czyja wina jest „większa”. Dowodząc swojej tezy, kwestionuje zatem *de facto* ustalenia faktyczne dokonane na podstawie oceny dowodów (przesłuchań świadków) co do tego, jak przebiegało pożycie małżeńskie i kto jest winny jego rozkładu. Należy jednak podkreślić, że wbrew twierdzeniom powoda, nawet jeśli wykaże on, że czasami kłótnie i spory nie były wszczynane przez niego, nie oznacza to, że druga strona ponosi winę rozkładu pożycia. Powód, pisząc o obiektywnym aspekcie winy, myli bezprawność zachowania z przyczynowością. Czym innym jest jednak ocena, czy zachowanie powoda było wyłączną przyczyną rozkładu pożycia, a czym innym, że nastąpiło z wyłącznej winy.

W tym stanie rzeczy jest to niedopuszczalna podstawa skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, zatem skarga, jako niedopuszczalna, podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 w związku z art. 424⁴ § 1 k.p.c.

db

kc